

TARUPETTÄI

KARULA RAHVUSPARGI INFOLEHT nr. 43

suvi 2010

Foto: Triin Kukk

**Õeldakse, et pärast jaani
algab jõul. Loota tuleb paremat kevast
suusailmast ja nautida!**

- *Ilmunud on uus raamat
Karula kihelkonna vane-
mast käsitööst*
- *Kalastamise seadusest*
- *Koprast ja koprajahist*
- *Kuidas Otepää
maaomanikud Karula
rahvuspargis käisid*
- *Rahvuspark võõrustas
praktikante*

T A S U B T E A D A

Valminud on raamat "Karula kihelkonna vanem käsitöö"

30. aprillil esitleti Eesti Rahva Muuseumi näitusemajas Karula kihelkonna vanema käsitöö raamatut ja mõtiskleti kihelkondade tähenduse ja rolli üle tänapäeva inimese jaoks ning kihelkondade rollist kultuuripärandi kogumisel ja kaitsmisel. Räägiti, kuidas kihelkonnad on tekkinud ning pajatati lugusid Karula kihelkonna inimestest.

Raamatu „Karula kihelkonna vanem käsitöö“ koostajatel mõlkus seda raamatut ette valmistades mõttes kaks eesmärki – et see raamat annaks ülevaate Karula vanemast käsitööst ning teisalt, et anda inspiratsiooni tänastele käsitöötajatele. Raamatusse on koondatud pildid, mis annavad läbilõike Karula kihelkonna käsitööst – riietest, vaipadest ja tekkidest, toidu- ja säilitusnõudest, ehetest ja tööriistadest. Osa neist pärinevad muuseumitest – Valga ja Eesti Rahva Muuseumi kogudest, osa kohalike inimeste käest.

Raamatut jagatakse tasuta Karula

kihelkonnaga seotud koolidele, lasteaedadele, raamatukogudele, valdadele, ühingutele ning Karula kihelkonna käsitöölisele. Teistel on võimalik raamatut osta.

Raamatu andis välja MTÜ Karula Hoiu Ühing. Projekti rahastas SA Kodanikuühiskonna Sihtkapital.

Raamatu esitus Eesti Rahva Muuseumi näitusemajas

Lisainfo: Lilian Freiberg, MTÜ Karula Hoiu Ühing, tel 5172 646, lilian@karula.com

RMK korraldab üle-Eestilist külastajauuringut

RMK viib sel aastal üle Eesti puhke- ja kaitsealade külastajate seas läbi küsitlust. Külastajauuringu eesmärgiks on teada saada vastavat piirkonda külastavate inimeste külastuse eesmärgid ja tegevused, külastuse kestus ning rahulolu. Need andmed annavad ülevaate külastajate arvamustest, ootustest ja käitumisest. Küsitlusel kogutud andmeid kasutatakse puhkeobjektide arenguvajaduste väljaselgitamiseks. Külastajauuringu andmed võetakse aluseks ka edaspidiste rahastamisotsuste tegemisel. Veel on võimalik kasutada neid andmeid RMK igapäevaste majandamisotsuste tegemiseks.

Kavandatav küsitletavate inimeste arv Karula rahvuspargis on vähemalt 300 külastajat. Paika on pandud ja määratud

küsitluskohad ning küsitluspäevade arv küsitluskohtade lõikes. Külastajauuringu andmekogumine jääb rahvuspargis ajavahemikku 15. maist – 23. septembrini 2010 a. rahvuspargi puhkeobjektide seast on välja valitud 12 külastajate poolt käidavamalt kohta, kus küsitlusi läbi viiakse. Nendeks kohtadeks on 7 lõkkekohta, 2 vaatetorni, 2 matkarada, telkimisala ja teabepunkt.

Kaidi Jõesalu
külastuskorralduse spetsialist
RMK

Kalastamisest läbi seaduse

Tuletaks siis hooaja alguses meelde kalapüügi seadusliku poolega seotud algtõed.

Kõigepealt, igal inimesel Eestis on õigus kalastada ühe lihtkäsiõngega. Selleks ei ole vaja eraldi luba ega dokumenti. Kalapüügieeskiri seletab lahti, et lihtkäsiõng koosneb ridvast, kuni 1,5 ridva pikkusest õngenõõrist ja üheharulisest konksust. Käsiõngega püügil kasutatakse looduslikku sööta ning see võib olla varustatud raskuse ja ujukiga. Kui on soov kasutada keerulisema konstruktsiooniga varustust (spinning, käsiõng, lendõng jm) või võtta püügile kaks-kolm lihtkäsiõnge, siis tuleb enne kalale minekut muretseda endale harrastuskalapüügiõigus. Selleks tuleb kas internetpangast, pangakontorist või mobiilmaksega teha ülekanne Rahandusministeeriumi kontole (täpsem info artikli lõpus). Kui püügiõigus on käes, siis võib püügile kaasa võtta kuni kolm õngpüünist. Harrastuspüügiõiguse tasu ei pea maksma eelkooliealised lapsed, alla 16-aastased, üliõpilased, pensionärid, õigusvastaselt represseeritud ega puuetega isikud. Kuid sel juhul peab kalapüügile kindlasti kaasa võtma soodustust tõendava dokumendi.

Selleks, et ka meie lapsed ja lapselapsed saaksid tulevikus kalapüügist rõõmu tunda, peaksime loodusest lugu pidama ja teatud reegleid jälgima. Nii peaks meeles hoidma, et aastaringselt ei tohi kala püüda paisudest kuni 100 m allavoolu, kalatreppidel ja neist ülesvoolu lähemal kui 50 m. Kui konksu otsa tuleb alammõõduline kala, peaks ta vette tagasi laskma, las kasvab veidike veel. Kui tuled aasta pärast tagasi ja püüad ta uuesti, siis on ta juba suurem ja jõudnud ka uuele põlvele elu anda.

Meeldetuletuseks: haugi alammõõt on 40/45 cm (esimene mõõt on ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni, teine – sabauime lõpuni), koha alammõõt veekogudes on 40/46 cm ja angerja oma 50 cm (2. mõõt), Väiksest Emajõesst alla 30/35 cm püütud latikas tuleks ka vette tagasi lasta.

Eestis on püügiviise, mille kasutamiseks tuleb taotleda Keskkonnaametist kalastuskaart. Kalastuskaardi alusel saab kasutada nakkevõrku, kuni 100 konksust

koosnevat õngejada, liivi, kuuritsat, vähinatta ja -mõrda. Veekogude nimekirja, kus tohib nakkevõrgu ja õngejadaga kalastada, kehtestab iga aasta oma määrusega keskkonnaminister. Valgamaal saab sellel aastal võrguga kala püüda vaid Aheru järvest. Õngejada puhul on veekogude nimekiri pikem, seda võib kalastuskaardi olemasolul kasutada Aheru, Tüandre ja Nõuni järvel, mõnedel väiksematel järvedel ning Väike- Emajõesel.

Esimesest augustist läheb lahti vähipüük, mis kestab kuu lõpuni. Kalastuskaarti vähipüügiks saab taotlema hakata üks kuu varem – 1. juulist. ID-kaardi ja ID-kaardilugeja olemasolul võib taotluse esitada elektrooniliselt aadressil <http://kala.envir.ee/>, samuti võib esitada taotluse paber kandjal püügikohajärgsesse Keskkonnametisse (kas postiga või tuua isiklikult kohale). Taotluse vorm on kättesaav Keskkonnaameti koduleheküljel

http://www.keskkonnaamet.ee/public/images/stories/kalandus/taotlus_kalastuskaardi_saami_seks_2010.pdf

ja Keskkonnaameti büroodes. Lubatud vähipüügivahenditeks on vähinatt ja vähimõrd. Ühe kalastuskaardi alusel võib vähki püüda ühe ööpäeva (sisuliselt ühe öö) jooksul ning ühe loaga saab taotleda ühe kuni viie vähipüügivahendi kasutamist. Valgamaale on tänava eraldatud 400 vähipüügivahendi ööpäeva. See tähendab, et kui kõik taotlejad tahavad näiteks püüda viie püügivahendiga, jagub kalastuskaarte 80 kalastajale. Tasu ühe vähipüügivahendi ühe ööpäeva kasutamise eest on sellel aastal 30 krooni.

Nüüd, kui oleme värskendanud oma teadmisi kalastamise põhireeglitest ning õues on ilus suvine ilm (ka vihmasel päeval on oma ilu), võtkem püügivarustus kapist välja ja kalale! Kivi kotti!

Tasu harrastuskalapüügi õiguse eest on:

- 1 päev – 15 krooni;
- kuni 1 nädal – 25 krooni;
- kuni 6 kuud – 120 krooni;
- kuni 12 kuud – 180 krooni.

Tasumine panga maksekorraldusega:

Saaja: Rahandusministeerium

Kontod: 10220034800017 SEB pank või
221023778606 Swedbank

Viitenumber: 2800077794

Selgitus: "tasu harrastuspüügiõiguse eest ning isiku nimi ja isikukood või sünnikuupäev, kelle eest makstakse". Selgitusse tuleks lisada ka kuupäev, millest alates püügiõigus kehtima hakkab (selle märkimata jätmisel algab see tasu maksmise kuupäevast). Püügiõigust tõendavad maksekorralduse koopia ja isikut tõendav dokument.

Koprast ja koprajahist

Jahist üldisemalt Karula rahvuspargis ja kaitsealadel sai juba varemgi kirjutatud (Tarupettäi sügis 2006), kuid nüüd veidi konkreetsemalt koprast.

Kobras on meie fauna põline loom ja üks suurimaid närilisi ning viimastel aastatel on nende arvukus Eestis pidevalt kasvanud. Loenduse andmetel oli arvukuse lagi 2008. aastal, kus see jõudis peaaegu 20 000 isendini ning 2009. aastal taandus veidi

(<http://web.ejs.ee/et/jahimehele/jahistatistika.html>). Oluline on seegi, et suurim kobraste arvukus ongi just Kagu-Eestis ning kõrgeim eelkõige Võru- ja Valgemaal ning seega ka Karula rahvuspargis.

Kobraste elus on kaks intensiivsemat perioodi, kui on enam märgata nende elutegevust so. sügisel enne külmade tulekut ja kevadel lume sulamise ajal ehk enne poegade sündi. Sügisel valmistub kobras talveks, närib puid ja ehitab väga intensiivselt tammisid, et kindlustada endale toiduvaru ja turvaline elupaik. Kevadel ajab loomi välja nälg ning noored koprad otsivad endale uusi elupaiku. Vooluveekogude ja kuivenduskraavide sulgemine tammidega ning vee paisutamine ongi peamine kobraste poolt põhjustatud probleem. Liigvesi raskendab põldude harimist ja põhjustab metsakahjustusi.

Kopra arvukus on meie kandis kahtlemata üle optimaalse, seega on vajalik selle liigi arvukust reguleerida jahipidamise teel nii Karula rahvuspargis kui ka kaitsealast väljaspool. Kindlasti on oluline rõhutada, et jahi käigus ei ole võimalik kõiki loomi kätte saada ja see pole ka eesmärk, vaid eesmärk on arvukust reguleerida ning kobras välja tõrjuda aladelt kus see on hädavajalik. Vanu ja teada rahvuspargis olevaid kopra asustusalasid ei puututa, kui see otseselt maaomaniku huve ei riiva. Keskkonnaametil on

Harrastuskalapüügi õiguse eest tasumine mobiilimaksega:

Helista numbrile **1312*kood*isikukood** (sisestada selle isiku isikukood, kelle püügiõiguse eest tasutakse) Tasumise kinnitamiseks vajutada *

Mobiilimakse koodid

1päev **400**

1 nädal **401**

6 kuud **402**

12 kuud **403**

Irina Zemit
Vee-elustiku spetsialist
Keskkonnaamet

vastavate uuringute andmed ka olemas.

Rõhutada tuleb asjaolu, et koprajaht ei ole just lihtsamat sorti tegevus, kuid kuna meie jahimaadele (so jahiühistu ELK maad) jääb palju eramaaüksusi, siis meie eesmärk on pakkuda omanikele tuge kobraste arvu ohjamisel ja kahjustuste vähendamisel. Paraku me ei jõua igale poole ja maaomanikud ise teavad kõige paremini oma valdusi ning seal olevaid kahjustusalasid. Meie tähelepanu all on eelkõige värskelt üleujutatud alad, kus annab olukorda (näiteks metsa) päästa. Pidevast tammide lõhkumisest pääsemiseks on kõige mõistlikum koprad välja püüda. Koprajahti ei saa pidada aastaringi, jaht on lubatud 1. augustist kuni 15. aprillini. Jahiühistu ELK jahimaadel (so. Karula rahvuspargi Võrumaa osa Lüllemäe - Litsmetsa teest lõunasse jääv ala ja ka rahvuspargist välja jääv ala) on kavas korraldada **jahimeeste ja maaomanike ühine koprajaht 7. ja 8. augustil 2010**. Sellest lähtuvalt teeme üleskutse Võrumaa poole maaomanikele hiljemalt juulikuu keskpaigaks anda teada ELK jahimeestele eelkõige **värsketest kopra kahjustusaladest** järgmistele kontaktisikutele: Elmo Kronberg 523 8499, Toomas Jüris 505 1246, Harri Meier 511 4630, René Freiberg 522 9091 või Rein Drenkhan (rein.drenkhan@mail.ee).

Maaomanikud on oodatud osalema ühises koprajahis ja selleks vajalikus ettevalmistustöös - näidata kätte õige koht ja aidata lõhkuda tammid vee alandamise eesmärgil, et oleks võimalik kobras välja püüda. Maaomanikul tuleb Keskkonnaametilt võtta vastav luba tammide lõhkumiseks.

Rein Drenkhan ja René Freiberg
Jahiühistu ELK nimel

Otepää maaomanikud Karula rahvusparkis

Looduskaitse juubeliaasta tähistamise raames toimus 15. mail Otepää looduspargi maaomanike ekskursioon Karula rahvusparkis tegutsevate loomakasvatajate juurde. Otepääl levinud arusamaa kummutada püüdes, mille kohaselt ei oleks siinsetes oludes loomakasvatusel perspektiive, olen tihti Karula rahvusparkis toimivat maakasutust kohalikele eeskujuks toonud. Peavad ju mõlema kandi elanikud trotsima põllumajanduslikult ebasoodsamaid olusid - rahutut reljeefi, madalat mullaviljakust, kaitseala käske - keelde jne. Räägitava jutu tõestuseks leidsime kolleegidega hea mõtte olevat Otepää looduspargi elanikud rahvusparki kohale viia ja kõiges ise veenduda. Eks me soovisime, et nii mõnedki loomakasvatajad Otepäält leiaksid sellest reisist julgust ja innustust oma tegevuse jätkamiseks või veel parem laiendamiseks. Seetõttu said eraldi kutse ekskursioonist osa võtta just looduspargi loomapidajad. Kahjuks jäi selle seltskonna osavõtt üritusest oodatust nigelamaks, kuid need 20 huvilist, kes leidsid aega kena laupäevane päev rahvusparki talumajapidamisi külastades veeta jäid kuulu ja nähtuga kindlasti rahule.

Otepää loomapidajate võimalikke erinevaid eelistusi arvestades valiti sihtkohtadeks välja majapidamised, mille tootmine on üles ehitatud erinevat liiki karjakasvatusele. Esimesena võttis meid vastu piimakarjakasvatusega tegeleva Ränna talu peremees Jüri Drenkhan, kes lisaks enda talu elukorraldusele oskas väga hästi edastada oma arusaama maaomaniku ja kaitseala administratsiooni suhetest. Millised need täna on ja millised need võiksid olla? Jüri jutt oli paljuski kantud kodukoha patriotismist, soovist tulu teenimise kõrval hoida korras rahvusparki maastikke. Selliseid põhjendusi Otepää looduspargis maaomanike poolt kahjuks tihti ei kuule. Jüri perekonna majapidamise töövõtjate nautimiseks pakuti külalistele avarat vaadet Ränna talu taga asuvalt künkalt. Piimakarjakasvatusega seonduvate probleemide puhul uuriti, kuhu viiakse Ränna talu piim ja millise kokkuostu hinnaga. Räägiti Karula rahvusparkis läbiviidud projektidest, millega anti maaomanike kasutusse loomi ja niitmistehnikat. Diskussiooni ja mõttevahetusi jagus igal juhul kuni bussi ukseni.

Ränna talust kiirustati edasi Alakonnu talu peremehe, Silver Visnapuu õuele, kelle lihavede pidamise kogemusest ma Otepää maaomanikele kõige rohkem kasu lootsin. Otepää piirkonnas on traditsiooniliselt enam levinud lüpsikarjakasvatus ning loomapidamise probleeme lahatakse tihtipeale

Foto: Pille Saarnits

just nende kogemuste põhjal. Seda, et lihaloomadega märksa vähem muret on kui piimakarjaga, tahtsimegi oma kõrvaga kuulda ja silmaga näha. Silveri etteaste oli siinkohal kui rusikas silmaauku. Optimism ja asjatundlikkus, millega ta selle valdkonna telgitaguseid valgustas võisid ehk mõnegi mehe mõtlema panna. Silveri veendumus, et näiteks ka kuni 30 põhikarja loomaga ja kuni 100 hektari suurusega talupidamisega peaks tänaste toetuste tingimustes kenasti hakkama saama oli kindlasti positiivselt üllatav. Nimelt leiaks sellises mastaabis ettevõtmiseks võimalusi ka Otepäele. Alakonnu uues laudas räägiti veel erinevatest tõugudest, veiste poegimisega seotud raskustest ja võtetest, kuidas neid ületada, ja veel paljust muust.

Enne teele asutamist hakkas silma ka niitmistehnika, mida Ränna talu peremees enne väga kiitis. Pöttingeri rootorniiduki juures kukuti vaidlema kui lai niitmistehnika Otepäele ikka sobib, leides lõpuks, et ega need kahe kõrgustiku vahelised erinevused kuplite suhtelises kõrguses ja nõlvakaldes nii suured olegi.

Foto: Pille Saarnits

Viimase kohana külastati paljudele televisiooni ja ajalehtede vahendusel tuttavaks saanud Rõõmu talu, kus võtsid meid vastu perenaine Liilia Tali ja naabrimees Mats Meriste. Tutvumisel

kostitati neid ühe Otepääl tegutseva lambakasvataja poolt kohe kategooriliste väidetega lambapidamise ebarentaabluse osas. Liilial ja Matsil olid aga oma vastuväited varnast võtta ning nende tõestuseks käidi Rõõmu talu lambakasvatus jupphaaval läbi. Laudas arutati muu seas näiteks võtetest, kuidas oma elu lammaste söötmisel oluliselt lihtsamaks teha. Koplis demonstreeris borderkolli tõugu karjakoer oma karja ajamise oskust ning huvilised kuulasid kohalike villavabriku rajamise plaanidest.

säändse lihtsa asa, millega om hää vii seen toimõndada ja eläjit silmäädä. Latse

Nii see päev õhtusse veeres. Arvan, et kasulikku leidis sellest üritusest enda jaoks igaüks. Nooremad, kes loomakasvatusega päevast päeva kokku ei puutu ja sellega tegelemiseks plaane ei hau, kogesid hea seltskonna kõrval kaunist Karula maastikku, mille alalhoiu alustala, traditsioonilist maakasutust Karula rahvuspargi moodi, plaanin ka ikka edaspidi eeskujuna esitleda. Edastan ekskursioonil osalenute suured tänud võõrustajate külalislahkuse eest!

Priit Voolaid
Looduskaitsebioloog
Keskkonnaamet

Karula looduskoolituspäiv

18. lehekuu päival oll Karulan luoduskoolitus päiv. Nakkas vahtõnõ projekt, mille kotta mineväne Tarupettäi ka kirot, et tahetas är tettä ütte ja tõist londsiki ja lumpe hääs, kon jüüjakke ja muakonne löüdä võis.

Foto: Voldemar Rannap

Nii olli jo innembisi mõtõldu, et Karulan om vaia latsi jaoss lumbieläjäte oppus tettä, selle et kiä tuu muu iks lumpe pite nuhkva ku latsõ. Latsil aga om hüva vannule inemisele klaaristettä, kui tähtsä na harvi kunne ja kõgõsugumaidsi mutikite jaos ommava. Ja niigu Roobi Ülo mulle pakse, et Lüllemäe ja Andsla kuulilatsõ riigipargi mano tahtva tulla, ollgi plaan tett.

Oppajates ollimi kategese Kivistiku Marisega Keskkonnaammõtist. Võtsõmi kahva ja livvakso, suurõndamis klaasi ja luitsa,

saiva esi kahvaga lumbist lehti vaihõlt kunni ja viilutikit püüdä. Peranpool avitimi noid määrtä ja mõnt ilosat vai huvitava tsehkendäti paprõ pääle kah. Pernpool roideti Ähijärve veeren. Ilm oll illos ja lämmi, lumbikunna kruukseva ja kiholasi es ole väega pallo.

Foto: Voldemar Rannap

Lisas vii-eläjäte uurmise ja kaemise saiva latsõ kässi harjotada ka prügi sortmisen. Selle jaos olliva ette valmistet spetsiaalsõ kasti, kohe pidi sis õigõ asja sisse pandma. Kaiemi filmikõist rahvuspargist ja täütsemi kõtu kah õks ilosti är.

Papli Piret ja Roobi Ülo
Põhjakunnast ja Keskkonnaammõtist

Karula rahvuspark võõrustas praktikante

Esimest korda käisin Karula Rahvuspargis talvel koos Rápina Aianduskooli keskkonnakaitse kursusega. Just seal on mul veel aasta õppida. Terve päev bussis võttis ära tuju ja tahtmise asjast vaimustuda. Mati Urbanik näitas meile Karulat tutvustavat filmi ja rääkis rahvuspargist, kakao ja küpsised olid ses paukuvast pakases eriti väärtuslikud. Aga miks ma siis siia praktikale ikkagi tulin? Sest vaimustus ja uudishimu ei jäänud tulemata, tuhin tuli viivitusega ja arusaadavalt, need siinkandi kurvilised-keerulised teed..

Emajõe linnaku äärealadelt pärit tüdrukuna näen siin palju silmale harjumatu. Ja neile, kes Norra minna plaanivad, soovitan kindlasti esmalt oma maa küngastest alustada. Iseseisvalt kaardi järgi siia sõites panin kokku 58 kilomeetrit võssa. Siin kehtib kindlasti mõte, et Karulasse ei satuta, Karulasse tullakse plaanitult.

Mäekonna tornis. Foto: Triin Kukk

Arvatavasti oleksid minu põhilised mured, kui oleksin Karula rahvuspargi värskes asunik, kust saada endale traktoriga osavussõitu harrastav mees, kas Metsamoori perepark võtaks veel ühe mõtetega töötu oma turismivõrku, ega ma asu oma hoonetega kunagisel kalmel, kas sahk käib talvel piisavalt ja kindlasti noomida kalameest, kes võrgud vette unustab.

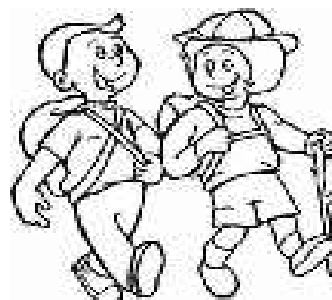
Praktika on olnud midagi muud, kui klassiõe Kristliniga ette kujutasime. Kuna meie juhendajaks on keskkonnahariduse spetsialist Ülo Roop, seisneb põhiline tegevus kooliõpilastega erinevatel matka- ja õpperadadel käimisega. Kontoris mõtleme töölehtedele ülesandeid ja valmistume järgmisteks ekskursioonideks ja matkadeks. Mina uskusin, et meid pannakse võsa lõikama, oksti tassima, lehti riisuma, infotahvleid paigaldama ja parandama, aga see oleks vist rohkem loodusvahi praktikandi pärusmaa. Kui mulle lapsed rohkem meeldiksid, oleks keskkonnahariduse spetsialisti amet minu jaoks vägagi ideaalilähedane. Pidev kontoritöö ei ole kindlasti paeluv. Seda artiklit kirjutades on mul jäänud siin viibimiseks vaid kaks päeva. Kaks päeva aega ahnida endasse maastiku, järvede, metsade ilu ja erilisust.

Foto: Triin Kukk

Lõpetuseks soovin Teile, head elanikud, meelde tuletada, kui erilises, müstilises, tuulevaikses, hapras, kummalises ja ilusas kohas te elate! Ja ärge süüdistage neid tihedaid metsi ja järvi sääskede vihasuses - emased sääsed on sel suvel võtnud plaaniks vallutada Maailm.

Praktikant Triin Kukk

RMK Karula teabepunkt
avatud E-P: 10-16

Ähijärve kontor avatud
E-R: 9-16

Address:
Ähijärve küla, Antsla vald,
66420 Võrumaa.
Telefon: 782 8350

www.karularahvuspark.ee
www.keskkonnaamet.ee

loodusvaht 529 0388
teabespetsialist 5304 3504
looduskasutuse spetsialist
516 1479

**Infolehe „Taupettäi“
väljaandmist toetab:**

Karula vallas Koobassare vahtkonnas asub mets, mida kutsutakse „Soeanna paluks“. Oma nimetuse on ta saanud järgmiselt: Ennem on seal metsas olnud palju hunte. Kord on üks julge mees läinud läbi selle metsa. Kui ta metsa on jõudnud, on tulnud üks hunt teda kimbutama. Kui mees on seisnud, siis on hunt ka seisnud, kui mees minna on tahtnud, pole hunt tal lasknud. Korraga on mees hundi sabast kinni haarand ja saba maha lõiganud. Pärast seda on ta näidanud seda saba teistele. Sellest on saanud mets Soeanna nimetuse. R. Turm 1939

Sellesuvised üritused Karula rahvuspargis

4. juuli – Karula-Kaika Triatlon 2010. Võistlusteks registreerumine algab kell 14.30 Karula vallas, Rebasemõisa külas, Lüllemäe-Litsmetsa mnt. 8. kilomeetril. Korraldajad Spordiklubi Karula (516 1479) ja MTÜ Kaikamäe (505 4669)

24. juuli – Spordipäev Ähijärvel. Korraldaja MTÜ Kaikamäe. Toimub võrkpalliturniir, meeskondades 4 meest ja 2 naist. Võistkonnad registreerida: Mart Kallas 505 4669

31. juuli – Traditsiooniline käsitööpäev ja simman. Käesoleval aastal toimub käsitööpäev ja simman 31. juulil Karula rahvusparki keskusel Ähijärvel. Öhtul toimub Ähijärve kaldal simman. Kaetakse ka ühine pidulaud, selleks ootame lauale igaühe panust. Täpsemat infot käsitööpäeva kohta saab rahvusparki keskuselt telefonidel 782 8350 või 5304 3504.

14. august – Eesti Looduskaitse 100 sünnipäevapidu Karula rahvusparki keskusel. Eesti looduskaitse 100. juubelisünnipäeva puhul pakutakse Karula rahvusparki keskusel kõigile soovijatele torti terve päeva vältel. Tort on valmistatud RMK kampaania „Loodusega koos“ raames toimunud konkursi „100 tordiresepti“ võitnud retsepti järgi. Võimalik on kohapeal vaadata ka looduskaitse 100.-ndaks sünnipäevaks valminud esitlust.

28. november – Matka- ja muusikaüritus Karula rahvusparkis. Eesti looduskaitse 100. sünnipäeva puhul korraldab RMK sel aastal kõigis viies rahvusparkis matka- ja muusikaürituse. Päeva jooksul toimuvad juhendatud matkad rahvusparki radadel ja külastuskeskuses on võimalik valmistada looduslähedastest materjalidest midagi meeldejäädavat.

Öhtul toimub Sangaste kirikus tasuta kontsert, kus üles astuvad Riho Sibul, Jaak Tuksam, Aleksei Saks, Robert Jürjental ja Tõnis Mägi. Oodatud on kõik külalised nii lähedalt kui kaugemalt. Infot selle ürituse kohta saab RMK kodulehelt www.rmk.ee/loodusegakoos

Koduleht uuel aadressil

Lõpuks on kauaoodatud Karula rahvusparki kodulehekülg valmis. Esialgu töötab see nõnda, et klikates vanal aadressil – www.karularahvuspark.ee suunatakse Teid uuele leheküljele. Hiljem leiab Karula rahvusparki alamlehe koos teiste kaitsealade kodulehtedega Keskkonnaameti aadressilt: www.keskkonnaamet.ee

Kujundas Ülo Roop